

интуитивно, използват Шекспир, Бен Джонсън, Байрон и още много други при говора на вещици или произнасянето на заклинания и магии. Читателят ще забележи, че в унгарските цигански заклинания, цитирани в този труд, се използва същият ритъм, който се появява в Норвежките саги или в сцените от „Макбет“. Той е разпространен и в Италия. Понятно е защо неговото кратко, ясно и дълбоко очертано движение съдържа нещо загадъчно и ужасяващо. Ако тази преупотребявана дума „съдбовен“⁷⁵ може да се приложи към нещо, то е към алитерационните рими⁷⁶. Убеден съм, че когато един човек, особено жена, не знае какво друго да каже, той или тя пише „зловещо“ или „съдбовно“, дори наскоро попаднах на книга с пътеписи, в която последната беше употребена седемдесет и шест пъти по повод главоблъсканици от всякакъв сорт и накрая стигнах до извода, че подобно на определението за „идея“, което дава кочияшът в „Пътни картини“ на Хайне, с нея се означава просто „всяка нелепост, която влиза в главата на човека“. И ако същинското значение на „съдбовен“ е всичко, което се свързва със съдбата и орисията, от англосаксонското „weordan“ („става“, „случва се“), на немски – „werden“, то тя е напълно приложима към римите, които описват бъдещето и се произнасят от „орисниците“, които се назовават така не защото са ужасни, кошмарни, страховити, тайнствени или призрачни, а просто защото предсказват бъдещето и съдбата на хората. „Атиняните, както и езичниците са надминали останалите в тези магически песни, дори се твърди (Варон⁷⁷, „Q. de Fascin“), че когато

⁷⁵ Авторът използва думата „weird“ (англ.) – чудат, странен, необясним, свръхестествен, съдбоносен, фатален. От средновековен англ. *werde* – съдба; нещо, което контролира съдбата. От староанглийски *wyrd* – съдба – *б. пр.*

⁷⁶ Алитерация – метрико-хармоничен способ за увеличаване и разнообразяване на речевата експресия, основан върху повторемостта на еднакви или близки по гласеж съгласни звуци при подчертаването на особено важните по смисъл думи в стиха – *б. пр.*

⁷⁷ Вероятно Марк Теренций Варон (116 пр.Хр. – 27 пр.Хр.), наричан още Варон Реатински – римски учен и писател, когото римляните наричали „най-начетения от всички римляни“ – *б. пр.*